

4) Η εφαρμογή, στο πλαίσιο της εκ μέρους των κρατών μελών ευχέρειας που τους παρέχει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95, τριακονταετούς προθεσμίας παραγραφής για την ανάκτηση αδικαιολογήτως κτηθέντος οφέλους προερχόμενου από τον προϋπολογισμό της Ένωσης αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας.

(¹) EE C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Teresa Cicala κατά Regione Siciliana

(Υπόθεση C-482/10) (¹)

(Εθνική διοικητική διαδικασία — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη διάρκεια δίκης κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου)

(2012/C 49/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Teresa Cicala

κατά

Regione Siciliana

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Ερμηνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συμβατότητα εθνικής νομοθεσίας που προβλέπει την δυνατότητα της δημοσίας διοικήσεως να μην αιτιολογεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις τις πράξεις της ή να καλύπτει την έλλειψη αιτιολογίας διοικητικής πράξεως κατά τη διάρκεια της κινηθείσας κατά της εν λόγω πράξεως δίκης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί των ερωτημάτων που υπέβαλε το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία), με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2010.

(¹) EE C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Centre hospitalier universitaire de Besançon κατά Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Υπόθεση C-495/10) (¹)

(Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Πεδίο εφαρμογής — Εθνικό καθεστώς βάσει του οποίου τα δημόσια νοσοκομεία υπέχουν την υποχρέωση να αποκαθιστούν, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας, τη ζημία που υπέστη ασθενής λόγω της ελαττωματικής λειτουργίας μηχανήματος ή προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της παρασχεθείσας περιθαλψέως)

(2012/C 49/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centre hospitalier universitaire de Besançon

κατά

Thomas Dutrueux και Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (EE L 210, σ. 29) — Ευθύνη των δημοσίων νοσοκομείων έναντι των ασθενών τους — Επιτρεπτό εθνικού καθεστώτος ευθύνης βάσει του οποίου παρέχεται στον ζημιωθέντα δυνατότητα αποκαταστάσεως, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας του ζημιώσαντος, των ζημιών που προκλήθηκαν από ελαττωματικά προϊόντα — Περιορισμός της ευθύνης του παρέχοντος υπηρεσίες

Διατακτικό

Η ευθύνη παρέχοντος υπηρεσίες ο οποίος, στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών όπως η νοσοκομειακή περίθαλψη, χρησιμοποιεί ελαττωματικά μηχανήματα ή προϊόντα των οποίων δεν είναι ο παραγωγός, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 3 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1999, και ο οποίος, ως εκ τούτου, προκαλεί ζημίες στον αποδέκτη της παροχής, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής. Ως εκ τούτου, η οδηγία αυτή επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει καθεστώς, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει του οποίου στοιχειοθετείται ευθύνη του εν λόγω παρέχοντος υπηρεσίες για τις ζημίες που προκαλεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ακόμη και άνευ υπαιτιότητάς του, υπό την